

VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 12 0 U 003356 13 Uvp
Banja Luka, 31.07.2013. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Edine Čupeljić, kao predsjednika vijeća, te Smiljane Mrše i Senada Tice, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Renate Stojaković, u upravnom sporu po tužbi PZS ... sa p.o. B., Ulica ... broj ..., kojeg zastupa direktor M. M. (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj 21.03/952.1-315/12 od 29.06.2012. godine, tužene Republičke uprave za ... RS, B. L., u predmetu provođenja promjene u katastarskom operatu, odlučujući o zahtjevu tužioca, za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Bijeljini broj 12 0 U 003356 12 U od 08.10.2012. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 31.07.2013. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se odbija kao neosnovan.

O b r a z l o Ź e n j e

Pobijanom presudom odbijena je tužba protiv uvodno označenog akta tužene kojim su odbijene žalbe tužioca izjavljene protiv rješenja PJ tužene u B. broj 21.12/952.1-8-728/12 od 19.03.2012. godine i rješenja broj 21.12.952.1-8-728/12 od 21.03.2012. godine, a kojima je provedena promjena u katastarskom operatu za k.o. ..., po spisku promjena ... i ..., a na osnovu pravosnažnog rješenja PJ u B. broj 21.12/476-28/10 od 30.06.2011. godine i pravosnažnog zaključka o ispravci greške broj 21.12/476-39/12 od 05.03.2012. godine, tako da se kao korisnik nekretnina označenih kao u dispozitivu tih akata upisuje Opština B. sa 1/1 dijela, umjesto tužioca.

Iz obrazloženju te presude proizlazi stav suda da je promjena u katastarskom operatu izvršena u skladu sa članom 20. stav 1. Zakona o održavanju premjera i katastra zemljišta („Sl. glasnik RS“, broj 19/96 i 15/10 u daljem tekstu; Zakon), i odredaba člana 59. Pravilnika za održavanje premjera i katastra zemljišta („Sl. glasnik RS“, broj 17/09 u daljem tekstu: Pravilnik), s obzirom da je provedena promjena u katastarskom operatu na osnovu pravosnažnog rješenja broj 21.12/476-28/10 od 30.06.2011. godine i zaključka broj 21.12/476-39/12 od 05.03.2012. godine, koje je u smislu tih odredaba zakonski osnov za provođenje promjene. Zbog navedenog, kako se dodaje, nisu od uticaja na pravilan ishod predmetnog upravnog postupka, navodi tužbe da je bila neophodna izričita saglasnost tužioca kao postojećeg upisanog korisnika, ukoliko je postojao zakonom propisan osnov za takvu promjenu.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužilac osporava njenu zakonitost zbog povrede propisa o postupku koja je od uticaja na rješenje stvari, te zbog povrede materijalnog prava. Navodi da je na usmenim raspravama u postupku donošenja rješenja o utvrđenju prava vlasništva

na predmetnim nepokretnostima u korist Opštine B., isticao svoje protivljenje da se Opština B. upiše u javnim evidencijama kao nosilac prava raspolaganja na predmetnim nepokretnostima; da je i pored svih nastojanja da na pravno podoban način dokaže svoje osnovno protivljenje da se Opština B. upiše u javnim evidencijama, organ uprave je donio pogrešne zaključke iako je tužilac kao pravni sljednik ZZ ..., ukazao na opštepoznatu činjenicu da je upis prava korišćenja „produkt ranijeg društvenog uređenja“, iako je ZZ ... stekla imovinu teretnim pravnim poslom – sredstvima od vlastitog rada, kreditnim zaduživanjem i otplatama anuiteta; da ničim nije dokazano da su nepokretnosti u katastarskoj knjižnoj evidenciji stečene sredstvima mjesnog samodoprinosu; da je nesporna činjenica da je stupanjem na snagu Zakona o zadrugama („Službeni list SFRJ“, broj 3/90), dana 27.01.1990. godine, zadruga postala vlasnik predmetnih nepokretnosti i to originarnim putem pa slijedom te činjenice nije bilo neophodno da se u zemljišno-knjižnoj evidenciji upiše zadružna svojina umjesto ranije upisane društvene svojine. Predložio je da se zahtjev uvaži i pobijana presuda preinači ili ukine.

Tužena je ostala kod razloga sadržanih u obrazloženju osporenog akta.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“, broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

U predmetnom upravnom postupku se cijeni pravna valjanost promjene upisa u katastru nepokretnosti po spisku promjena ... i ..., odnosno nepokretnosti označenih kao u dispozitivu rješenja broj 21.12/476-28/10 od 30.06.2011. godine i pravosnažnog zaključka o ispravci greške broj 21.12/476-39/12 od 05.03.2012. godine, prema kojima je utvrđeno pravo svojine na tim nepokretnostima u korist Opštine B. Tačkom 4. dispozitiva tog rješenja je određeno da će se na tim nepokretnostima izvršiti uknjižba prava svojine u zemljišnim knjigama Osnovnog suda-Zemljišnoknjižne kancelarije u korist Opštine B. sa 1/1 dijela, nakon uspostave novog zk. uložka, a u katastarskoj evidenciji Republičke uprave za ..., RS, PJ u B. kao korisnik će se upisati Opština B. sa 1/1 dijela.

Promjena korisnika u katastarskom operatu je izvršena, kako je naprijed navedeno, na osnovu pravosnažnog rješenja nadležnog organa uprave broj 21.12/476-28/10 od 30.06.2011. godine i zaključka broj 21.12/476-39/12 od 05.03.2012. godine. Prvostepeni organ i tužena su ocijenili da su ti akti podobne isprave za provođenje promjene, pri čemu da nije bilo mjesta provođenju posebnog ispitnog postupka. Prema članu 20. stav 1. Zakona promjene u katastarskom operatu se provode na osnovu pravosnažnih odluka sudova i drugih državnih organa koji odlučuju o promjeni prava na nekretninama, kao i na osnovu ugovora ovjerenih kod suda. Članom 59. Pravilnika je određeno da su osnovi za promjenu korisnika u katastarskom operatu zakon, pravosnažna odluka suda, pravosnažna odluka drugog nadležnog organa itd... Članom 68. stav 1. Pravilnika je određeno da se sprovođenje promjene u katastarskom operatu vrši po skraćenom upravnom postupku.

Navedena promjena u katastarskom operatu je izvršena na osnovu rješenja koje je snadbijevano klauzulom pravosnažnosti a donijeto je nakon provedenog postupka u kojem je tužilac učestvovao i u kojem je mogao predlagati izvođenje

dokaza na okolnost osnovanosti njegovih navoda u pogledu prava svojine odnosno prava korištenja na predmetnim nepokretnostima. Rješenje koje je poslužilo kao osnov za promjenu je nakon provedenog dokaznog postupka donijeto primjenom relevantnih odredaba Zakona o poljoprivrednim zadrugama („Službeni glasnik RS“, broj 73/08 i 106/09), te Zakona o utvrđivanju i prenosu prava raspolaganja imovinom ne jedinice lokalne samouprave („Službeni glasnik RS“, broj 70/06). Polazeći od činjenice da je ta promjena izvršena na osnovu rješenja koje je podoban pravni osnov za promjenu, prema članu 20. stav 1. Zakona i člana 59. Pravilnika, ovaj sud nalazi da je pravilno tužba u ovom upravnom sporu odbijena kao neosnovana, za koju odluku je sud dao jasne i dovoljno obrazložene razloge, a koji nisu u suprotnosti sa tim odredbama Zakona i Pravilnika.

Razlozi koje navodi tužilac su razlozi koji se ne mogu isticati u predmetnom upravnom postupku zbog čega nema osnova da se provodi poseban ispitni postupak, radi provođenja dokaza upotrijebljenih u upravnom postupku koji je prethodio donošenju rješenja o utvrđenju prava svojine odnosno prava raspolaganja i korištenja na predmetnim nepokretnostima u korist Opštine B., broj 21.12/476-28/10 od 30.06.2011. godine i zaključka broj 21.12/476-39/12 od 05.03.2012. godine.

Iz iznijetih razloga, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi predviđeni odredbama člana 35. stav. 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca za njeno vanredno preispitivanje odbija kao neosnovan, jer nisu ispunjeni razlozi za poništenje osporenog akta propisani članom 10. ZUS, s tim da pogrešno i nepotpuno činjenično stanje koje tužilac navodi u zahtjevu, ne može biti pravovaljan osnov za ovo vanredno pravno sredstvo.

Zapisničar
Renata Stojaković

Predsjednik vijeća
Edina Čupeljić

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić